

Stanisława Celińska, Jak dzieci

Chodź będziemy jak dzieci
śmiać się, płakać, śpiewać
do snu kołysać się nawzajem
jak dzieci śnić
prawdy tak niewiele trzeba
kredki, kokardki dwie i miś
i trochę wiary w niebo
na ziemi
chodź, spróbujemy jak dzieci
kapryśni, nieznośni, żarliwi
ufni, prawdziwi, wierni życiu
jak dzieci
prawdy tak nie wiele trzeba
farbki, buciki i ptyś
i trochę wiary w niebo
na ziemi
więc chodź zapraszam cię do tańca
i do różańca miła moja
chodź polecimy na marsa
albo tam gdzie mały książę dawno śpi